

Rozdílová tabulka

**návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony,
s předpisy EU**

Navrhovaný právní předpis		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
§ 10 odst. 2 písm. f)	(2) Do dispozice se určí voják na dobu f) dovolené bez nároku na peněžní náležitosti rodičovské dovolené po dobu, po kterou se mu poskytuje peněžní pomoc podle zvláštních předpisů,4)	32010L0018	Ustanovení 2 bod 2	2. Právo na dovolenou bude přiznáno na dobu nejméně čtyř měsíců a v zájmu podpory rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy by mělo být v zásadě udělováno jako právo nepřenosné. Pro podporu rovnoměrnějšího čerpání dovolené oběma rodiči bude nepřenosný alespoň jeden z těchto čtyř měsíců. Prováděcí pravidla ohledně tohoto nepřenosného období budou stanovena na vnitrostátní úrovni právními předpisy nebo kolektivními smlouvami s přihlédnutím ke stávajícím ustanovením v členských státech týkajícím se dovolené.
			Ustanovení 5 bod 4	4. K zajištění toho, aby pracovníci mohli uplatňovat své právo na rodičovskou dovolenou, přijmou členské státy nebo sociální partneři nezbytná opatření na ochranu pracovníků před méně příznivým zacházením nebo propuštěním z důvodů žádosti o rodičovskou dovolenou nebo čerpání rodičovské dovolené v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi.
§ 10 odst. 6	(6) Voják, který byl určen do dispozice na	32010L0018	Ustanovení 2	2. Právo na dovolenou bude přiznáno na dobu

	<p>dobu delší než 1 rok 6 měsíců z důvodů uvedených v odstavci 2 písm. e) až i), je po ukončení dispozice služebně zařazen podle § 6; v ostatních případech se vrací voják zpět do svého původního služebního zařazení.</p>		<p>bod 2</p>	<p>nejméně čtyř měsíců a v zájmu podpory rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy by mělo být v zásadě udělováno jako právo nepřenosné. Pro podporu rovnoměrnějšího čerpání dovolené oběma rodiči bude nepřenosný alespoň jeden z těchto čtyř měsíců. Prováděcí pravidla ohledně tohoto nepřenosného období budou stanovena na vnitrostátní úrovni právními předpisy nebo kolektivními smlouvami s přihlédnutím ke stávajícím ustanovením v členských státech týkajícím se dovolené.</p>
			<p>Ustanovení 5 bod 4</p>	<p>4. K zajištění toho, aby pracovníci mohli uplatňovat své právo na rodičovskou dovolenou, přijmou členské státy nebo sociální partneři nezbytná opatření na ochranu pracovníků před méně příznivým zacházením nebo propuštěním z důvodů žádosti o rodičovskou dovolenou nebo čerpání rodičovské dovolené v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi.</p>
<p>§ 20 odst. 1</p>	<p>§ 20</p> <p>Zákaz propuštění ze služebního poměru</p> <p>(1) O propuštění vojáka ze služebního poměru nesmí být rozhodnuto</p> <p>Rozhodnutí o propuštění vojáka ze služebního poměru nesmí být vydáno</p> <p>a) při dočasné neschopnosti ke službě pro nemoc nebo úraz, s výjimkou případů, které jsou podle zvláštního právního předpisu¹⁰) důvodem zániku nároku na nemocenskou,</p>	<p>32010L0018</p>	<p>Ustanovení 2 bod 2</p>	<p>2. Právo na dovolenou bude přiznáno na dobu nejméně čtyř měsíců a v zájmu podpory rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy by mělo být v zásadě udělováno jako právo nepřenosné. Pro podporu rovnoměrnějšího čerpání dovolené oběma rodiči bude nepřenosný alespoň jeden z těchto čtyř měsíců. Prováděcí pravidla ohledně tohoto nepřenosného období budou stanovena na vnitrostátní úrovni právními předpisy nebo kolektivními smlouvami s přihlédnutím ke stávajícím ustanovením v členských státech týkajícím se dovolené.</p>

	<p>b) v době těhotenství vojákyně, do devátého měsíce po porodu, a v době, kdy vojákyně kojí,</p> <p>c) pečuje-li o dítě mladší 3 let, v době, kdy voják čerpá rodičovskou dovolenou,</p> <p>d) od podání návrhu na ústavní ošetřování nebo od povolení lázeňského léčení poskytovaného v době neschopnosti ke službě až do jejího skončení; při onemocnění tuberkulózou nebo nemocí z povolání se tato doba prodlužuje o 6 měsíců po propuštění z ústavního ošetřování.</p>		Ustanovení 5 bod 4	4. K zajištění toho, aby pracovníci mohli uplatňovat své právo na rodičovskou dovolenou, přijmou členské státy nebo sociální partneři nezbytná opatření na ochranu pracovníků před méně příznivým zacházením nebo propuštěním z důvodů žádosti o rodičovskou dovolenou nebo čerpání rodičovské dovolené v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi.
§ 25 odst. 1	<p>§ 25</p> <p>Základní týdenní doba služby a kratší týdenní doba služby</p> <p>(1) Základní týdenní doba služby činí 42,5 40 hodiny.</p>	32003L0088	Čl. 6 písm. a)	Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby v souladu s potřebou chránit bezpečnost a zdraví pracovníků a) byla délka týdenní pracovní doby omezena právními a správními předpisy nebo kolektivními smlouvami nebo dohodami mezi sociálními partnery;
§ 26 odst. 2	<p>(2) Základní týdenní doba služby se rozvrhuje zpravidla rovnoměrně na 5 dnů služby tak, aby dny nepřetržitého odpočinku v týdnu připadaly pokud možno na sobotu a neděli. Vyžaduje-li to povaha služby, může se služba rozvrhnout nerovnoměrně; průměrná týdenní doba služby nesmí přitom v určitém období, zpravidla čtyřtýdenním, nejvýše však v období 26 týdnů po sobě jdoucích, přesahovat hranici stanovenou pro délku</p>	32003L0088	Čl. 16 a 19	Členské státy mohou stanovit a) pro použití článku 5 (doba odpočinku v týdnu) referenční období nepřesahující 14 dnů; b) pro použití článku 6 (maximální týdenní pracovní doba) referenční období nepřesahující čtyři měsíce. Doby placené dovolené za kalendářní rok přiznané podle článku 7 a doby volna z důvodů nemoci se nezahrnují nebo jsou při výpočtu průměru neutrální; c) pro použití článku 8 (délka noční práce)

	základní týdenní doby dobu služby.			<p>referenční období vymezené po konzultaci se sociálními partnery nebo kolektivními smlouvami nebo dohodami uzavřenými sociálními partnery členského státu nebo regionu.</p> <p>Jestliže do tohoto referenčního období spadá minimální 24hodinová doba odpočinku v týdnu vyžadovaná podle článku 5, nezahrnuje se do výpočtu průměru.</p> <p>Možnost odchýlit se od čl. 16 písm. b), stanovená v čl. 17 odst. 3 a v článku 18, nesmí mít za následek stanovení referenčního období delšího šesti měsíců.</p> <p>Členské státy mají však možnost za předpokladu, že dodržují obecné zásady bezpečnosti a ochrany zdraví pracovníků, dovolit z objektivních nebo technických důvodů nebo z důvodů týkajících se organizace práce, aby byla kolektivními smlouvami nebo dohodami uzavřenými mezi sociálními partnery stanovena referenční období, která v žádném případě nepřesahují 12 měsíců.</p>
§ 27 odst. 2	(2) Přestávky na jídlo a oddech se neposkytují na začátku a na konci denního výkonu služby. Do základní týdenní doby služby se započítává přiměřená doba na jídlo a odpočinek, která byla poskytnuta místo přestávky ve službě.	32003L0088	Čl. 4	Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby měl při pracovní době delší než šest hodin každý pracovník nárok na přestávku na odpočinek, jejíž podrobnosti, včetně délky a podmínek pro její přiznání, stanoví kolektivní smlouvy nebo dohody uzavřené mezi sociálními partnery, nebo nejsou-li takové dohody uzavřeny, vnitrostátní právní předpisy.
§ 27 odst. 3	(3) Poskytnuté přestávky na jídlo a oddech se nezapočítávají do základní týdenní doby	32003L0088	Čl. 4	Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby měl při pracovní době delší než šest hodin každý

	služby.			pracovník nárok na přestávku na odpočinek, jejíž podrobnosti, včetně délky a podmínek pro její přiznání, stanoví kolektivní smlouvy nebo dohody uzavřené mezi sociálními partnery, nebo nejsou-li takové dohody uzavřeny, vnitrostátní právní předpisy.
§ 28	<p style="text-align: center;">§ 28</p> <p style="text-align: center;">Nepřetržitý odpočinek mezi službami a nepřetržitý odpočinek v týdnu</p> <p>(1) Základní týdenní doba služby se rozvrhuje tak, aby voják měl mezi koncem jedné služby a počátkem následující služby nepřetržitý odpočinek v trvání nejméně 11 hodin. V důležitém službě lze nepřetržitý odpočinek výjimečně zkrátit až na 6 hodin.</p> <p>(2) Jednou v týdnu musí nepřetržitý odpočinek činit nejméně 36 hodin. Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, lze nepřetržitý odpočinek v týdnu zkrátit až na 12 hodin.</p> <p>(3) V případě zkrácení doby nepřetržitého odpočinku mezi službami nebo v týdnu, nebo neposkytnutí odpočinku ve 24 hodinách po sobě jdoucích, protože nepřetržitá služba trvala více jak 24 hodin, se následující nepřetržitý odpočinek o zkrácenou dobu prodlužuje.</p> <p>(4) Nelze-li pro důležitý zájem služby následující nepřetržitou dobu odpočinku mezi službami nebo v týdnu prodloužit, musí být vojákovi zkrácená část</p>	32003L0088	Čl. 3, 5, 16 a 17 odst. 2	<p>Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby každý pracovník měl nárok na minimální denní odpočinek po dobu 11 po sobě jdoucích hodin během 24 hodin.</p> <p>Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby za každé období sedmi dnů měl každý pracovník nárok na minimální nepřetržitý odpočinek v délce 24 hodin a navíc jedenáctihodinový denní odpočinek stanovený v článku 3.</p> <p>Je-li to zdůvodněno objektivními, technickými nebo organizačními podmínkami, může být uplatňována minimální doba odpočinku v délce 24 hodin.</p> <p>Členské státy mohou stanovit</p> <p>a) pro použití článku 5 (doba odpočinku v týdnu) referenční období nepřesahující 14 dnů;</p> <p>b) pro použití článku 6 (maximální týdenní pracovní doba) referenční období nepřesahující čtyři měsíce.</p> <p>Doby placené dovolené za kalendářní rok přiznané podle článku 7 a doby volna z důvodů nemoci se nezahrnují nebo jsou při výpočtu průměru neutrální;</p> <p>c) pro použití článku 8 (délka noční práce) referenční období vymezené po konzultaci se</p>

	doby odpočinku poskytnuta nejpozději do 6 týdnů po jejím zkrácení.			<p>sociálními partnery nebo kolektivními smlouvami nebo dohodami uzavřenými sociálními partnery členského státu nebo regionu.</p> <p>Jestliže do tohoto referenčního období spadá minimální 24hodinová doba odpočinku v týdnu vyžadovaná podle článku 5, nezahrnuje se do výpočtu průměru.</p> <p>2. Odchytky stanovené v odstavcích 3, 4 a 5 mohou být přijaty prostřednictvím právních a správních předpisů nebo prostřednictvím kolektivních smluv či dohod uzavřených mezi sociálními partnery za předpokladu, že jsou dotyčným pracovníkům poskytnuty rovnocenné náhradní doby odpočinku nebo že ve výjimečných případech, kdy není z objektivních důvodů možné poskytnout tyto náhradní doby odpočinku, je dotyčným pracovníkům poskytnuta náležitá ochrana.</p>
§ 29 odst. 3	(3) Služba konaná nad základní týdenní dobu služby nesmí po dobu nejvíce 26 po sobě jdoucích týdnů v průměru činit více než 8 hodin týdně.	32003L0088	Čl. 16 a 19	<p>Členské státy mohou stanovit</p> <p>a) pro použití článku 5 (doba odpočinku v týdnu) referenční období nepřesahující 14 dnů;</p> <p>b) pro použití článku 6 (maximální týdenní pracovní doba) referenční období nepřesahující čtyři měsíce.</p> <p>Doby placené dovolené za kalendářní rok přiznané podle článku 7 a doby volna z důvodů nemoci se nezahrnují nebo jsou při výpočtu průměru neutrální;</p> <p>c) pro použití článku 8 (délka noční práce) referenční období vymezené po konzultaci se sociálními partnery nebo kolektivními smlouvami</p>

				<p>nebo dohodami uzavřenými sociálními partnery členského státu nebo regionu.</p> <p>Jestliže do tohoto referenčního období spadá minimální 24hodinová doba odpočinku v týdnu vyžadovaná podle článku 5, nezahrnuje se do výpočtu průměru.</p> <p>Možnost odchýlit se od čl. 16 písm. b), stanovená v čl. 17 odst. 3 a v článku 18, nesmí mít za následek stanovení referenčního období delšího šesti měsíců.</p> <p>Členské státy mají však možnost za předpokladu, že dodržují obecné zásady bezpečnosti a ochrany zdraví pracovníků, dovolit z objektivních nebo technických důvodů nebo z důvodů týkajících se organizace práce, aby byla kolektivními smlouvami nebo dohodami uzavřenými mezi sociálními partnery stanovena referenční období, která v žádném případě nepřesahují 12 měsíců.</p>
§ 29 odst. 4	(4) Náhradní volno je služební orgán povinen poskytnout neprodleně, nejpozději do 6 měsíců po vykonání služby konané nad základní týdenní dobu služby, nebrání-li tomu důležitý zájem služby. Pokud nebylo náhradní volno ve stanovené době poskytnuto, má voják v následujících 3 měsících nárok čerpat náhradní volno podle svého uvážení. Oznámení s určeným dnem nástupu náhradního volna je voják povinen podat minimálně 7 dní předem, nedohodne-li se se služebním orgánem na	32003L0088	Čl. 16, 17 a 19	<p>Členské státy mohou stanovit</p> <p>a) pro použití článku 5 (doba odpočinku v týdnu) referenční období nepřesahující 14 dnů;</p> <p>b) pro použití článku 6 (maximální týdenní pracovní doba) referenční období nepřesahující čtyři měsíce.</p> <p>Doby placené dovolené za kalendářní rok přiznané podle článku 7 a doby volna z důvodů nemoci se nezahrnují nebo jsou při výpočtu průměru neutrální;</p> <p>c) pro použití článku 8 (délka noční práce) referenční období vymezené po konzultaci se</p>

	jiném dnu určení dne nástupu.		<p>sociálními partnery nebo kolektivními smlouvami nebo dohodami uzavřenými sociálními partnery členského státu nebo regionu.</p> <p>Jestliže do tohoto referenčního období spadá minimální 24hodinová doba odpočinku v týdnu vyžadovaná podle článku 5, nezahrnuje se do výpočtu průměru.</p> <p>1. Při dodržování obecných zásad ochrany bezpečnosti a zdraví pracovníků se členské státy mohou odchýlit od článků 3 až 6, 8 a 16, pokud se vzhledem ke zvláštní povaze dotyčných činností délka pracovní doby neměří nebo není předem určena nebo si ji mohou určit sami pracovníci, zejména v případě</p> <ul style="list-style-type: none"> a) vrcholových řídicích pracovníků nebo jiných osob majících pravomoc nezávisle rozhodovat; b) pracovníků, kteří jsou rodinnými příslušníky, nebo c) pracovníků vykonávajících náboženské obřady v kostelech a náboženských společenstvích. <p>2. Odchytky stanovené v odstavcích 3, 4 a 5 mohou být přijaty prostřednictvím právních a správních předpisů nebo prostřednictvím kolektivních smluv či dohod uzavřených mezi sociálními partnery za předpokladu, že jsou dotyčným pracovníkům poskytnuty rovnocenné náhradní doby odpočinku nebo že ve výjimečných případech, kdy není z objektivních důvodů možné poskytnout tyto náhradní doby odpočinku, je dotyčným pracovníkům poskytnuta náležitá ochrana.</p>
--	-------------------------------	--	---

				<p>Možnost odchýlit se od čl. 16 písm. b), stanovená v čl. 17 odst. 3 a v článku 18, nesmí mít za následek stanovení referenčního období delšího šesti měsíců.</p> <p>Členské státy mají však možnost za předpokladu, že dodržují obecné zásady bezpečnosti a ochrany zdraví pracovníků, dovolit z objektivních nebo technických důvodů nebo z důvodů týkajících se organizace práce, aby byla kolektivními smlouvami nebo dohodami uzavřenými mezi sociálními partnery stanovena referenční období, která v žádném případě nepřesahují 12 měsíců.</p>
§ 30 odst. 3	(3) Služební pohotovost v jiném místě než ve vojenských objektech se do základní týdenní doby služby nezapočítává. Služební pohotovost ve vojenských objektech se do základní týdenní doby služby nezapočítává pouze po dobu ústřední koordinace záchranných a likvidačních prací, po dobu trvání krizového stavu nebo lze-li důvodně očekávat, že v nejbližší době bude použita Armáda České republiky k plnění úkolů Policie České republiky anebo, že bude vyhlášen stav ohrožení státu.	32003L0088 31989L0391	Čl. 2 odst. 1 a 2 Čl. 2 odst. 2	<p>1. „pracovní dobou“ se rozumí jakákoli doba, během níž pracovník pracuje, je k dispozici zaměstnavateli a vykonává svou činnost nebo povinnosti v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi;</p> <p>2. „dobou odpočinku“ je každá doba, která není pracovní dobou;</p> <p>2. Tato směrnice se nevztahuje na činnost určitých veřejných služeb, například ozbrojených sil nebo policie, nebo na určité činnosti civilní ochrany, jejichž zvláštní povaha odporuje této směrnici. V těchto případech musí být s ohledem na cíle této směrnice zajištěna v co největší míře bezpečnost a ochrana zdraví zaměstnanců.</p>
§ 31a odst. 2	(2) Po dobu nepřetržitého vojenského výcviku se ustanovení o základní týdenní době služby, o službě konané nad základní	32003L0088	Čl. 2 odst. 1	1. „pracovní dobou“ se rozumí jakákoli doba, během níž pracovník pracuje, je k dispozici zaměstnavateli a vykonává svou činnost nebo

	týdenní dobu služby, o nepřetržitém odpočinku mezi službami a nepřetržitým odpočinku v týdnu a o přestávkách ve službě nepoužijí. Do základní týdenní doby služby se započítává pouze doba, po kterou nepřetržitý vojenský výcvik zasahuje do jinak obvyklé doby služby vojáka.	31989L0391	Čl. 2 odst. 2	povinnosti v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi; 2. Tato směrnice se nevztahuje na činnost určitých veřejných služeb, například ozbrojených sil nebo policie, nebo na určité činnosti civilní ochrany, jejichž zvláštní povaha odporuje této směrnici. V těchto případech musí být s ohledem na cíle této směrnice zajištěna v co největší míře bezpečnost a ochrana zdraví zaměstnanců.
§ 31b odst. 2	(2) Do základní týdenní doby služby se započítává pouze doba 8 hodin za každý obvyklý den výkonu služby, ve kterém nepřetržitě vojenské nasazení na území České republiky trvalo alespoň 8 hodin. Ustanovení o základní týdenní době služby, o službě konané nad základní týdenní dobu služby, o nepřetržitém odpočinku mezi službami a nepřetržitým odpočinku v týdnu a o přestávkách ve službě se nepoužijí.	31989L0391 32003L0088	Čl. 2 odst. 2 Čl. 2 odst. 1	2. Tato směrnice se nevztahuje na činnost určitých veřejných služeb, například ozbrojených sil nebo policie, nebo na určité činnosti civilní ochrany, jejichž zvláštní povaha odporuje této směrnici. V těchto případech musí být s ohledem na cíle této směrnice zajištěna v co největší míře bezpečnost a ochrana zdraví zaměstnanců. 1. „pracovní dobou“ se rozumí jakákoli doba, během níž pracovník pracuje, je k dispozici zaměstnavateli a vykonává svou činnost nebo povinnosti v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi;
§ 31c odst. 3	(3) Pokud nepřetržitě vojenské nasazení na území České republiky trvá méně než 48 hodin, má voják nárok na volno v době, ve které by měl jinak konat službu, v délce odpovídající době výkonu služby, která nebyla započítána do základní týdenní doby služby. Přesáhne-li nepřetržitě vojenské nasazení na území České republiky 48 hodin má voják nárok	31989L0391 32003L0088	Čl. 2 odst. 2 Čl. 2 odst. 1	2. Tato směrnice se nevztahuje na činnost určitých veřejných služeb, například ozbrojených sil nebo policie, nebo na určité činnosti civilní ochrany, jejichž zvláštní povaha odporuje této směrnici. V těchto případech musí být s ohledem na cíle této směrnice zajištěna v co největší míře bezpečnost a ochrana zdraví zaměstnanců. 1. „pracovní dobou“ se rozumí jakákoli doba,

	za každých ukončených 48 hodin výkonu služby na 8 hodin volna v době, ve které by měl jinak konat službu. Za stejných podmínek má voják nárok na volno i za nepřetržitý vojenský výcvik, s výjimkou případu, kdy navazuje na nepřetržitý vojenský výcvik výkon služby vojáka v zahraniční operaci podle § 40a.		a 2	během níž pracovník pracuje, je k dispozici zaměstnavateli a vykonává svou činnost nebo povinnosti v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi; 2. „dobou odpočinku“ je každá doba, která není pracovní dobou;
§ 31c odst. 9	(9) Pokud nebyl podle odstavce 2 v průběhu 168 hodin nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení na území České republiky poskytnut nepřetržitý odpočinek alespoň 12 hodin, poskytne se za každých 168 hodin trvání nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení na území České republiky, společně s některým následujícím nepřetržitým odpočinkem v týdnu, a to nejpozději v období 6 týdnů od ukončení nepřetržitého vojenského výcviku nebo nepřetržitého vojenského nasazení na území České republiky.	31989L0391 32003L0088	Čl. 2 odst. 2 Čl. 2 odst. 1 a 2	2. Tato směrnice se nevztahuje na činnost určitých veřejných služeb, například ozbrojených sil nebo policie, nebo na určité činnosti civilní ochrany, jejichž zvláštní povaha odporuje této směrnici. V těchto případech musí být s ohledem na cíle této směrnice zajištěna v co největší míře bezpečnost a ochrana zdraví zaměstnanců. 1. „pracovní dobou“ se rozumí jakákoli doba, během níž pracovník pracuje, je k dispozici zaměstnavateli a vykonává svou činnost nebo povinnosti v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi; 2. „dobou odpočinku“ je každá doba, která není pracovní dobou;
§ 33 odst. 2	(2) Nástup řádné dovolené určí nadřízený tak, aby ji voják mohl vyčerpat do konce kalendářního roku. Jestliže voják ze služebních důvodů nebo pro důležité osobní překážky ve službě nemohl řádnou dovolenou v kalendářním roce vyčerpat, je nadřízený povinen poskytnout ji tak, aby ji vyčerpal nejpozději do konce následujícího kalendářního roku. Nadřízený je však	32003L0088	Čl. 7 odst. 2	2. Minimální dobu placené dovolené za kalendářní rok nelze nahradit finanční náhradou, s výjimkou případů ukončení pracovního poměru.

	povinen určit vojákovi čerpání řádné dovolené alespoň 14 dnů v kalendářním roce vcelku. Nebyla-li řádná dovolená nebo její poměrná část vyčerpána do zániku služebního poměru, náleží vojákovi za tuto dobu služební plat.			
§ 42 odst. 3	(3) Na vojáky, kteří jsou zařazeni v hodnostním sboru čekatelů, se ustanovení § 25 až 30 použijí přiměřeně s ohledem na charakter přípravy tak, že dobu služby v jednotlivých dnech je možné dělit i na více než dvě části, nebo je sdružovat. Přitom průměrná týdenní doba služby nesmí v období nejvýše 13 týdnů po sobě jdoucích přesahovat základní týdenní dobu služby a poskytnutý odpočinek mezi službami a nepřetržitý odpočinek v týdnu ve stejném období nebude nižší, než činí zákonný nárok.	32003L0088	Čl. 3 a 5	Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby každý pracovník měl nárok na minimální denní odpočinek po dobu 11 po sobě jdoucích hodin během 24 hodin. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby za každé období sedmi dnů měl každý pracovník nárok na minimální nepřetržitý odpočinek v délce 24 hodin a navíc jedenáctihodinový denní odpočinek stanovený v článku 3.

Číslo předpisu EU (kód celex)	Název předpisu EU
2010/18/EU (32010L0018)	Směrnice Rady, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a EKOS a zrušuje se směrnice 96/34/ES
2003/88/ES (32003L0088)	Směrnice Evropského parlamentu a Rady o některých aspektech úpravy pracovní doby
89/391/EHS (31989L0391)	Směrnice Rady o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci